

AJUNTAMENT DE CADAQUÉS

Assumpte: Al·legacions a l'aprovació inicial del POUM de Cadaqués

En/na [REDACTED] actuant en nom i representació de la IAEDEN associació amb NIF G-17098534 i domicili social al C/ Sant Vicenç, 30 1er 17600 Figueres i en representació de la plataforma cívica Salvem l'Empordà compareix i com millor procedeixi en dret,

EXPOSA

Que l'entitat i la plataforma que representa té com a objectius l'estudi, la defensa i la conservació del medi ambient i del territori.

Que com sigui aquests objectius interessin al bé comú i com a tal estan reconeguts a l'article 45 de la Constitució Espanyola.

Que la Sala Segona del Tribunal Suprem, en sentència dictada el 30 de novembre de 1990, en vista el recurs del sumari 12/85 de la Secció Tercera de la Audiència Provincial de Barcelona, reconegué el dret a gaudir del medi ambient com a dret fonamental dels ciutadans espanyols.

Aquesta entitat defensa que "la integració de la conservació de la natura en el procés de presa de decisions socioeconòmiques és indispensable, i que hi ha una clara interdependència entre el manteniment de la integritat dels sistemes naturals i culturals i la provisió d'opcions socials i econòmiques atractives i amb futur. No es podrà avançar cap a la sostenibilitat si no s'assoleix una relació equilibrada entre les necessitats socials, l'activitat econòmica i el funcionament dels ecosistemes, que proveeixen els serveis ambientals essencials, dels quals depèn no sols la qualitat de vida, sinó fins i tot la pròpia existència humana" (Josep Mª Mallarach a Revista de Girona).

Que hem consultat el POUM de Cadaqués i que es volen fer les següents al·legacions:

PRIMER. CREIXEMENT SOSTENIBLE

Des de fa anys que la legislació sectorial i urbanística reconeix la necessitat de proposar planejaments urbanístics sota la base del creixement sostenible.

Avaluant el projecte de POUM de Cadaqués exposat al públic es considera que cal una millor determinació de certs aspectes bàsics per garantir el seu desenvolupament sostenible.

Cadaqués és un municipi amb un fort component turístic i de segona residència. Aquesta premissa no pot ser ignorada. Cal avaluar la capacitat de càrrega del terme municipal des d'aquesta vessant.

Cadaqués pateix des de fa molts anys un col·lapse territorial als mesos de l'estiu. L'esperit del POUM no és de solventar aquesta problemàtica. La manca d'aparcaments, d'espai per passejar, els problemes de mobilitat dins el propi municipi, la feble garantia de subministrament d'aigua potable, i el seu sanejament,... són temes que cal tractar en cura i buscar solucions a la situació actual.

Planificar uns creixements que el mateix POUM reconeix que seran de segona residència per seguir col·lapsant el sistema de mobilitat, urbanístic, de vianants,... no ajuda a fer de Cadaqués un lloc sostenible i agradable de viure.

El problema, però, és que el municipi de Cadaqués està situat al mig del Parc Natural del Cap de Creus i les característiques d'aquesta situació especial, pel que fa als valors que són objecte de protecció superior, responen drets i interessos supralocals, precisament per mantenir els elements que són objecte d'aquesta especial protecció, creiem que no s'han tingut en compte en el sentit de constituir un element clau que hauria de limitar els creixements urbanístics proposats amb el POUM per evitar que aquest document urbanístic constitueixi una distorsió i una erosió continuada d'aquests valors. Creiem que el POUM proposat no s'ajusta o està en contradicció amb les directrius contingudes a l'ordenació territorial i urbanística supramunicipal i a la normativa ambiental sectorial. Els creixements en termes de consum de més sòl, i més recursos per a fer més habitatges no responen a una veritable raó urbanística que justifiqui els creixements proposats al POUM, en el sentit que no responen a l'objectiu

fonamental de destinar el sòl per a atendre el dret d'accés a un habitatge digne, ni responen als interessos públics urbanístics. Al contrari: no dubtem que hi ha un mercat i una forta demanda per a anar construint nous habitatges en aquesta zona, i clarament dirigits a una elit, que per raons econòmiques, pretén ubicar, generalment la seva segona residència, en aquest entorn privilegiat, però aquesta no és una raó urbanística ni resulta sostenible. El fet que la demanda d'aquests habitatges sigui quasi il·limitada en aquest entorn especial, precisament, per tractar-se d'un entorn objecte d'especial protecció, que el fa únic al món, no per això es poden justificar "urbanísticament" uns creixements que creiem insostenibles i que posen en risc els valors específics d'una importància pròpia d'un patrimoni natural, paisatgístic i ambiental que transcendeix l'àmbit local i comunitari i afecta al patrimoni de la humanitat.

El POUM facilita l'apropiació privada, sense causa o motiu d'utilitat pública o d'interès social d'uns recursos que no només són escassos sinó que són patrimoni de tots. El sacrifici o consum i utilització d'aquests elements i valors territorials, amb els creixements que preveu el POUM, es fan en benefici d'uns pocs, que no resulten legalment motivats i que en no respondre als interessos públics urbanístics, resulten il·legítims.

Hi ha diferents vectors que ens constaten que el POUM que es planteja no segueix un model de desenvolupament sostenible:

1. Recurs bàsic: l'aigua

Es considera que hi ha mancances importants pel que fa als informes i estudis per garantir un recurs tan bàsic i fonamental com és l'aigua, la seva distribució i sanejament.

El principal inconvenient del municipi és la estacionalitat dels seus habitants. Les instal·lacions han d'estar preparades per subministrar aigua en una població punta estiuenca. Es considera que l'estudi realitzat per l'empresa Aqualia que avalua les necessitats d'aigua municipal entre els anys 2011 oi 2036 conclou que caldrà uns increments sobre les necessitats actuals del 8% i que caldrà millorar la xarxa i la renovació d'infraestructures hidràuliques obsoletes o en mal estat.

Aquest sobre consum d'aigua en funció del creixement previst cal avaluar-lo des d'una perspectiva més global i general. Tenir una perspectiva local d'un problema molt més global (com a mínim de tota la conca hidrogràfica de la Muga) no és la manera de planificar. L'estudi no es pot basar exclusivament en que l'empresa por subministrar aigua a la població actual i la potencial, segons els creixements

previstos al municipi; sinó que cal planificar a nivell de conca hidrogràfica. Pel que fa al sanejament de les aigües residuals, s'incorpora la mateixa problemàtica. Tal com el mateix Informe de Sostenibilitat Ambiental incorpora s'ha de tenir en compte que els volums d'entrada d'aigües a la depuradora no són constants al llarg de l'any, pel component turístic tal i com ja s'ha comentat, a l'estiu el volum d'entrada a l'EDAR es pot doblar. Per tant, cal garantir i certificar que hi ha garanties de depuració de les aigües dels nous creixements previstos i que seran tractades satisfactòriament. Cal tenir present que Cadaqués es troba immersa dins un Parc Natural i que part de les seves aigües també estan protegides.

Cal valorar alhora qui farà, en el context de crisi actual, les inversions previstes per garantir el subministrament i el sanejament d'un recurs tan bàsic i fonamental com l'aigua. Calen estudis econòmics i avaluar aquests costos, abans de planificar un creixement del 46% dels habitatges actuals del municipi.

Per tot plegat, ES DEMANA:

- Informes sobre la capacitat de la Muga i el seu embassament per garantir el subministrament d'aigua a tota la població comarcal actual. A partir d'aquí avaluar quins creixements potencials pot tenir la comarca i on es prioritza.
- Un estudi d'avaluació d'infraestructures necessàries amb els seus costos i compromisos de les administracions/empreses a fer aquestes inversions per garantir la viabilitat de subministrament i sanejament de l'aigua per la població actual i la potencial segons l'informe anterior.

2. Adaptació al canvi climàtic.

L'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic (ESCACC, a partir d'ara) és un document bàsic per entendre les repercussions del canvi climàtic: alteracions que estem patint, els escenaris futurs i la vulnerabilitat dels diferents sectors.

L'adaptació al canvi climàtic és un element bàsic a considerar en la planificació urbanística.

Segons aquest document, Catalunya està patint un augment de la temperatura mitjana anual de 0,24°C per dècada i una reducció de la precipitació a l'estiu del 5,4%. (entre 1950-2011)

L'ESCACC proposa una sèrie de mesures d'adaptació segons el grau de vulnerabilitat dels sectors i dels sistemes. La implementació d'aquest model adaptatiu a través de l'ESCACC és la única via que garanteix la provisió de serveis de qualitat a llarg termini i permet reduir la vulnerabilitat del sistema català

davant el canvi climàtic.

Un dels resultats més significatius és que la variabilitat interanual de la precipitació serà més elevada a la registrada en l'actualitat, principalment en la zona litoral i prelitoral (principalment a l'estiu) S'ha de tenir en compte que ja s'ha detectat un impacte negatiu sobre la disponibilitat d'aigua i les projeccions climàtiques preveuen un augment d'aquesta disminució. A més, els estudis de vulnerabilitat realitzats conclouen que la major vulnerabilitat territorial a Catalunya serà, entre d'altres, a les capçaleres del riu Muga. Es podria incrementar la freqüència dels anys secs (que es podrien arribar a doblar), així com els dèficits hídrics associats. Cal tenir molt present l'estiu del 2007 amb una forta sequera amb problemes greus de subministrament d'aigua. La conca de la Muga fou la més crítica en aquell escenari (a punt d'entrar en escenari d'emergència segons el decret que ho regulava) Cal tenir molt present que la freqüència d'aquests episodis augmentarà.

Un altre sector vulnerable és el turisme. Cal tenir en compte dos aspectes: la manca de disponibilitat d'aigua, que ja se n'ha parlat en el paràgraf anterior. I alhora la variació del confort climàtic, valorat segons l'Índex Climàtic Turístic (TCI) que avalua el confort humà per poder realitzar activitats a l'aire lliure. Els estudis diuen que la regió mediterrània perdrà confort i apareixeran certes zones al nord d'Europa que en guanyaran. Cal tenir molt en compte aquestes premisses alhora de preveure grans creixements urbanístics, principalment en zones costaneres amb un fort grau de turisme. Potser seria més intel·ligent pel futur del sector turístic i de segona residència de Cadaqués cuidar el que ja hi ha i solventar els problemes de col·lapse que hi ha a l'estiu.

Basar el POUM de Cadaqués en un creixement del 46% és un error que pot esdevenir un problema a la llarga, més que una avantatge.

Per tot plegat, ES DEMANA:

- Fer estudis reals de disponibilitat hídrica i adaptar la planificació -que hem argumentat en el ítem número 1 sobre l'aigua- a escenaris que tinguin en compte, a més, l'adaptació al canvi climàtic.

3. El territori: sectors a desclassificar.

Alguns dels sectors que preveu el POUM de Cadaqués i que reflecteix l'Informe de Sostenibilitat Ambiental té sòls d'especial interès que caldria desclassificar.

- SND1 Llané.

Es situa dins de sòls especials segons el Pla Territorial Parcial de Comarques

Gironines per la presència de matollars de romaní, silicícoles de sòls secs de terra baixa (hàbitat 32q) És un hàbitat força rar i amenaçat. Per tot plegat es demana que es desclassifiqui tot el sector afectat per aquest hàbitat.

- SND2 Quatre camins.

Desclassificar tota la franja nord de l'àmbit i tot el sector est per tenir pendents superiors al 30%

- SUD 1 Sa Guarda.

Es demana desclassificar aquest sector per disposar en la seva pràctica totalitat de terreny un pendent superior al 30%

- SUD 2. Turó dels Calders.

Per pertànyer a una zona especialment sensible (ambientalment parlant) es demana desclassificar des de la carretera (avinguda de Sant Baldiri) fins a la cala.

- SUD 5. Racó dels Calders. Augmentar el verd de protecció en l'àmbit proper a la cala.

- SUD 7 Portlligat.

Es considera que aquest sector s'ha de desclassificar totalment per vàries raons de pes:

a) L'extrem nord del SUD 7 es troba dins del Parc Natural de Cap de Creus protegit per diferents figures de protecció: Xarxa Natura 2000, PEIN i la Llei de cap de Creus.

b) La pastilla més propera al mar té una pendent superior al 30%, no apte per ser urbanitzada

c) La pràctica totalitat del sector correspon a un hàbitat d'interès comunitari (HIC) que correspon a penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques.

- El PAU 7, el PAU 8, el PAU 3 i el PMU 2 i 3 estan afectats quasi totalment per període d'inundabilitat de retorn de 10 anys. Considerem molt arriscat augmentar el sòl construït en aquestes àrees i es considera que no es pot garantir la seguretat dels seus residents. Es demana desclassificar aquests sectors.

A part de l'anterior, les hipotètiques "zones verdes" que es qualifiquen en aquests sectors classificats, haurien de ser, per les característiques físiques d'aquestes espais, sòls no urbanitzables d'especial protecció. És a dir, també haurien d'excloure's de qualsevol delimitació i procés de sectorialització urbanística.

ELEMENTS PATRIMONIALS

Segons el mateix POUM, un dels objectius a seguir és: reconeixement i

revalorització dels elements territorials i locals més significatius de Cadaqués
Es considera que aquest objectiu el POUM no el compleix, en absolut. Per una banda el catàleg o relació de béns resulta manifestament insuficient i incomplet. I, per l'altre, resulta molt preocupant que el POUM s'oblidi de protegir l'importat i singular patrimoni de les construccions de pedra seca del municipi (dels marges i les barraques de paret seca) que constitueix un autèntic "sistema" que podríem caracteritzar com a "integral" i que ha de ser objecte de catalogació i de protecció especial i que el POUM ha de recollir, amb independència que el seu tractament permenoritzat també hagi de ser objecte d'un pla especial.

Però a més de l'anterior, resulta molt preocupant que el POUM no estableix previsions de protecció concretes per als sòls urbans no consolidats i urbanitzables pel que fa a la preservació d'aquests elements.

Al respecte resulta rellevant aquestes omissions del POUM, en contrast amb el manifest coneixement d'aquesta realitat patrimonial de Cadaqués que fins i tot en el camp literari ha estat recollit i descrit mantes vegades. Per exemple, del llibre titulat Cadaqués, de Josep Pla recull: " Les parets seques de Cadaqués produeixen una fascinació estranya, una sorpresa creixent. Cadaqués és rodejat d'un paisatge absolutament artificial, d'un **immens jardí de pedres**. ... Cadaqués és l'essència mateixa de la civilització de les parets seques."

Aquestes pàgines foren l'origen d'un altre llibre: *Josep Pla i les parets seques de Cadaqués*, de Ramon Sala i Domènec Moli, que fou editat en homenatge a l'escriptor.

ABSÈNCIA DE CONCRECIIONS PEL QUE FA A LES CONSTRUCCIONS IL·LEGALS EN SÒL NO URBANITZABLE

A Cadaqués hi ha una elevada presència de construccions situades en el sòl no urbanitzable, construïdes de forma il·legal i que tenen un ús incompatible amb la normativa que regula el Parc Natural de cap de Creus. Es considera molt important efectuar un inventari rigorós de totes aquestes construccions i avaluar quines d'aquestes són incompatibles amb la normativa ambiental vigent. El POUM no pot ignorar aquesta problemàtica i és l'eina necessària per posar ordre a aquest històric desgavell. i poder aplicar els règims de fora d'ordenació i de volum disconforme. Aquestes mancances o omissions són incompatibles amb el règim jurídic que obligatòriament ha de contenir el POUM per aquests elements il·legals,

existents, i, sense la seva “catalogació” els resulta impossible d’aplicar dit règim jurídic, i, en canvi, aquestes omissions inexplicables del POUM, sí que poden servir d’excusa per la consolidació física i en alguns casos també jurídica d’aquests elements il·legals i incompatibles amb el règim, els usos i els nivells de protecció del sòl.

SOL·LICITEM

- Que es tinguin en compte aquestes al·legacions.
- Que aquesta entitat sigui considerada com a interessada i, d’acord amb el que disposa l’article 35,a) de la llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la llei 4/1999, de 13 de gener, la llei 55/1999, de 29 de desembre, (d’incorporació de la Directiva 90/313/CEE a l’ordenament intern espanyol).

Figueres, 26 de Març de 2014

Signat,

Llorenç Pascua

President de la IAEDEN i en representació de Salvem l’Empordà.